

שלושים שנה אחרי פרשת האח והאחות. מרן ראש הישיבה הגראם"מ שך צוק"ל עמד כחוד חנית בפרץ, הצעיק את עולם התורה, וזעקה ליבו הנעה את אמות הסיפים כנגד הרוצחים להפוך דעת תורה ולהלכה לפולשתר * מרן הסטיפלר צוק"ל יצא במחאה נוקבת כנגד "המגלה פנים בתורה שלא כהלכה" והצעיק את הנאמנים לדבר ד' למערכה * עוד לפני שניתנו "ההיתר", הבחן עמדו ההוראה מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א בסכנה הולכת וקרבה והתייצב כחומה בצורה על משמר ההלכה ופועל בכל כוחותיו כדי להסיר חרפה ומכשול נורא ולהלחם בכל נסיון לפגיע בהלכה - קודש הקדשים של האומה היהודית * פרק נוסף מזכרוןוטו של הרב צבי יינמן שליט"א *

על משמר התורה והלכה

אתגר החקמה 1234567

הנפקה

רשות אדמה

המשפט הזה גרים לרעדת אדמה. בני המזרחי וגורוייהם הטילו מדית נידי על הרוב לורן, גם מלאת הכנסת סורה. בראיון עיתונאי לרופאל בשן אמר הרוב לורן, כי באותה שבת העלו אותו בהפגנתו לכותרת המזרח בכיתת הכנסת וכיכבו אותו בעליה לתורה. בבדיחות הדעת הוסיף ואמר לעיתונאי, שכנראה יצאה הוראה דחופה מלשנתו הרה"ר "להוציא מיד הוודעת גינוי", ומשחו שם החליפו ב"יעדרו". בעיתון "המודיע" החפרסם גiley דעת מגודלי הדור שאין כל תוקף לנני וליעדרו, ושכו והזכיר את פסקת כל מאורי הדור כי פסקי ההוראותיו בטלים ומובטלים, וכל מעשי מעשי תעשייתם הם..."

כמו תמיד כשלא נהוג לשמעו את החזרים, היה גם כת מישחו שהציג לחדר את גויס בני היישובות... רה"מ גולדה מאיר הוזירה בישיבת ממשלה את "החברדים המתפרעים הנוקטים דרכי אלימות וכי השולץ בשיטת בית היל" ... ושינה אזהרה לראשי היישוב הנושאים באחריות כל פרצי אלימות. גם שר האוצר פנחס ספר לא טמן ידו ופירט על נימי הדים ש"גנותם" לכלכלת והחזקת היישוב, שאינם הולכות בתלם כפי רצון הממשלה...

סוף דבר, מאותו רגע שמן הגראם"מ שך צוק"ל זעק את זעקה עולם התורה והישיבות, לא היה לו לאוthon האיש תקומה. גם אם בתחילת נשא אותו חיבור החילוני על כפים כשקיו שיתיר את כל פסוליה החיתן בארץ,

בנימין י. דビינוביץ

Fרשות "האח והאחות" לא ירדה ولو לרגע קת מאור הזרוקרים. גורן, דל גאה, לא נהטע מכל גדולי ומארוי הדור, ופער את פיו בחופזה לעמודם. בין פנינו של ברדמונגה: "מי שמן, הרוב שך, לפוסק הדור?..." אותו הרי שמה גולדה מאיר וחבר מרועיה ממפלגת העבודה ל"פוסק" הדור, אחרי שהבטיח "לטפל" בשיטת בית היל בכל פסוליה החיתן. במיסיבת עיתונאים גדרלה אמר אותו קל דעתה: "אתם יכולים לכל יותר להכחיב את מדיניות הישיבות שלכם ולא יותר", הוסיף לקול צחוק הקהלה: "הם יכולים להחמיר על עצםם, לקבע אפילו איסור על שתיתת מים, מלבד מים בגדים, אבל מי הסמין אותם לפסק בשביל כל המדינה?".

שיאה של המערה הגיע לאחר זמן, כשהח rob שלמה לורן אמר במליל את הכנסת דברים חריפים שבאו במתכוון לשים את גורן לעזג וקסם, אחרי שהחולל והתנקם בדריננס ובכתי הדרין, ובכל האפשרות שעמדו לרשותו, ובכל מי שלא התיזב לימין הנגרל המהול האלוף שלמה גורן.

וכך אמר יו"ר סייעת אגדת ישראל בכנסת: "אנחנו בירושלים ולא בקמפליה בית אוגנדה. כנפי צנחן הם דבר חשוב מאד לשעצצמו, אך אין מושגים כאשר מדובר ברובנות, למropa הקורייח קיבל גם בקמפליה בית אוגנדה משיחו כנפי צנחן של צה"ל".

בין השאר גם ביקש הרב יינמן ממי שהחליף את גורן בתפקיד הרכヅ"ר, מרדכי פירון, אשר היה שותף לכל העדים של גורן בתקופה בה שירת גורן כרכヅ"ר להופיע בבית הדין ולמסור את כל המידע שברשותו בפרשה, אך פירון נתלה בהוראתו של גורן, וסירב להופיע.

יפרומים את כל אושיות הדת במדינה, הרי שבשחצנותו ובדריכי התנהגות נלווהו במישור האישי, איבד נתחים רבים מכלל הציבור הישראלי בארץ ובולם, עד שהסתובך והסתבסק גם עם מותר הציבור הימני והشمאלני, הדתי והלאומי.

הנחיות 1234567
אך לא רק זו הייתה הסיבה לחדירותם במעטם. כפי שציינו בפרק הקודם, הפרסומים בעיתונות הכללית שיצאו תחת ידו של חבר יינמן שליט"א כדי לחייב גם לציבור החילוני את כל מסכת שקייו של גורן, עשו את שלהם. לפעת החבוד לכל, כי מדובר באדם אשר לזכרו הפוליטיים, התקשורתיים והאישיים, עמד בראש גלי וביקש לשים את התורה וההלכה לפולשת.

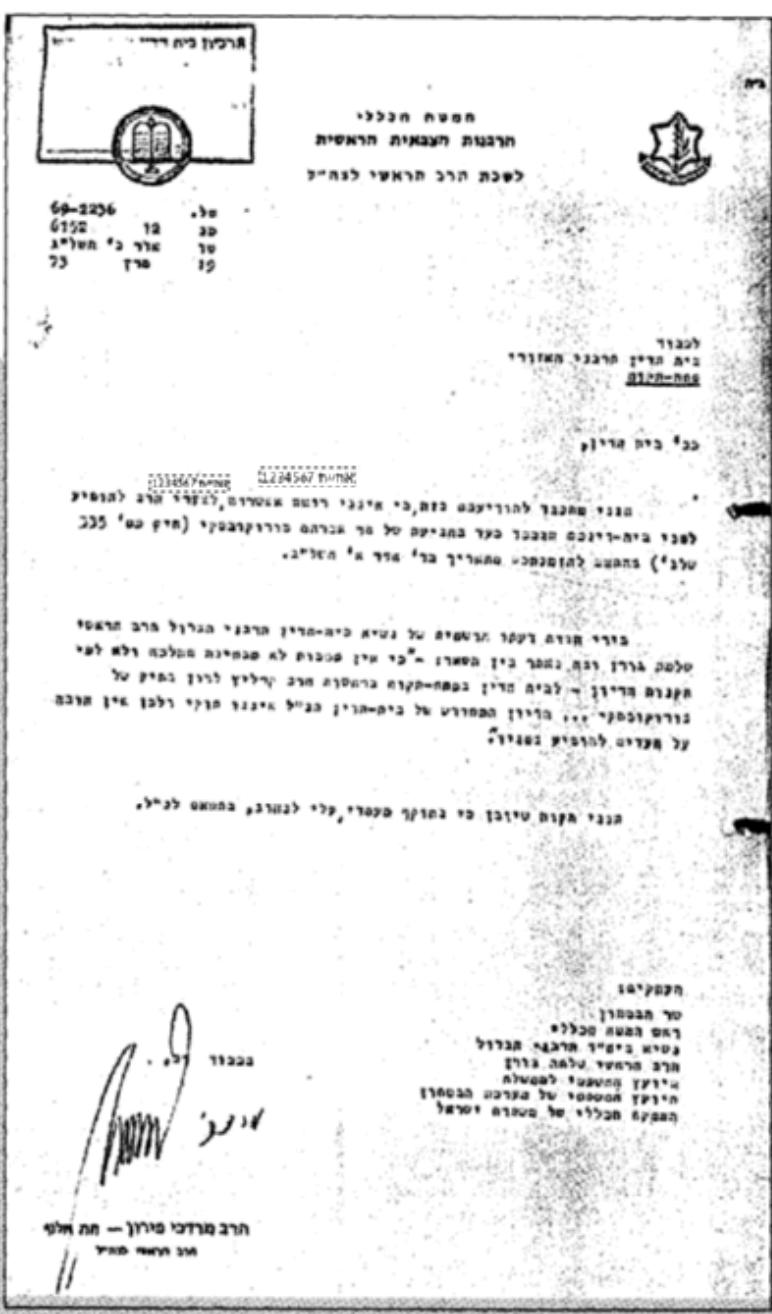
לקעקע את ה"היתר"

עמדו ההוראה מפן הגראי"ש אלישיב שליט"א שעוד שנים רבות קורם "היתר" הבהיר בסכנה ודראה מה עומד לעול אונו גורן, במידה ויבחר למשרת הרה"ר לישראל, פעיל ובכל הנחישות והתווך כדי להפער את מידותיו הנוראיות. איש שיתנו הרבה צבי וינמן שליט"א שפעל בכל הפרשה בהכוונה של מפן שליט"א, נקט במספר פעולות כדי לקעקע את ה"היתר".

בעוד המכובדי הזרוב נגר גורן הלך וצבר תאוצה, נתר גר הצד אברם בורוקובסקי לעמוד לבך, ולהתמודד נגר ה"היתר" שהכן אותו לנגי. כפי שציינו בסוף המאמר הקודם, הרי השאלה הקידולנית שבעריה בחוט השני בכל חיבורו של גורן הייתה, אם ובאיזה מידה אפשר לפסול את יהדותו של בורוקובסקי כדי להפיע את נישואיו עם חווה גינצברג נגר. לצורך זה וכדי להוכיח שהוא "היה הולך לנסיה" ומילא הוא "గור שוחר לסורו", עשה גורן ככל שלייבו חפן, והכל כדי להגעה למטרתו הסופית.

כאן חשי הרב יינמן את העובה, כי גורן קיבל את עדותם של אנשים שנפלטו בבלתי אמנים על ידי בית הדין הרבניים (אחד מהם בעצמו נשוי לגוריה) שהיעדו עדות שמעיה כי בורוקובסקי הילך לנסיה. לעומת זאת פסל גורן עדות של גבאי בית הכנסת בתאל אביכ סמוך לבית מגוריו של הגור, שהעיד כי הוא היה מתפלל אצלו בבית הכנסת והתנגד כיהודי לכל דבר.

כן טען גורן בהסתמך על מכתבו של הבן מיום 21.8.67, כי בפולין הטביל בורוקובסקי את בנו לנצרות. אולם באותו מכתב עצמו נאמר - וזאת גורן ממשית ואינו מצטט כי רבר זה היה לפני שבורוקובסקי התגיאר... בדרך אנכ' חשב לציין, כי עדות של גבאי אחר ההפסקה

כפרוסטומים: מה בין בורוקובסקי וה"גירות" מהקבוץ?
אחר ומשיתו של גורן היתה לעשות מבורוקובסקי
גוני. טעו גורן, כי הוא לא שמר מצעות ומילאן הוא גוי

לאחר שהוכח כי כל הסיפורים בדבר ביקוריו בכנסייה אין בהם ממש, נשאלת השאלה, ומה ברוקובסקי פחות יהודי, ומה הוא שומר פחות מצוות מאשר גברת מקובל מוסווים (חלן זידמן), שאوها גייר גורן בשעתו "גייר בוק", ביהדות כי היא נשואה לכהן, דבר האסור לפי ההלכה? האם היא שומרת יותר מצוות בקיובזה? מה

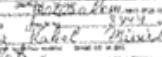
הכבד בין בوروוקובסקי ובינה? לעומת
המסקנה: ההלכה בידי גורן ו"בית דין" האלמוני,
היא כחומר בידי היוצר. ברצוחו מוחיב וברצותו מחקר,
אולם, כיון שאין חיי מכחיש את חיי, וכיון שהעובדות
טופחות על פניו "פסק ההלכה" של גורן - קיימת תקווה,
כי דעת הקהל בארץ, רתים ולא דתים כאחד, יתגערו
מנסיון הטישטרוש ולא יתנו לעשות את ההלכה, נשמת
אננו, פלסטין", נאמר בסוף הפרוסם הגדול שהחפרש על-
פני למעלה מעמוד בעיתונים הכלליים.

רשות מים

אך בכך לא הסתיים המאבק. הרוב ויינמן מספר, כי בהគונת מרון הגרייש' שליט"א, פנה לבית הדין הרכני בפתח תקוה, בראשות האב"ד הגרש"ש קרליץ וצ"ל שפסק והורה שאין לחייב את האח והאהות לבוא בקהל ישראל, כדי שידון במעמדו של בורקובסקי ויקבע את יחרותו באופן נחרץ ונחרץ. הדיוונים בבית הדין נמשכו שנה תקופה, במהלכם ביקש הרוב ויינמן לזמן עדשים שונים בבית הדיוון, בדיוו שימסרנו עדום על מעורכנתם בפרשנה.

מנגד, גורן עשה הכל כדי למנוע מעדים להופיע בבית הדין, וזאת בטענה כי בית הדין בפתח אינו מוסמך לדון בעניין. לעומתו של גורן, בא גם שופט הערכאה השופטית האזרחיית העילונה מישאל חשין, שבו עליה לכותרותה בתקופה האחורה בתוקף תפקידו כיו"ר ועדת הבחירות המרכזית. באותה תקופה, ניתן חשין כמשנה ליועץ המשפטי לממשלה, ובחשובה לפנייתו של הרוב ויימן בנה תלי תילים של פרשנות, העיקרי שהוראותו של גורן תשאיר בחומרה.

בין השאר גם ביקש הרוב ויינמן ממי שהחליף את גורן בתפקיד הרכז'ר, מרדכי פירון, אשר היה שותף לכל הצדדים של גורן בתקופה בה שירת גורן כרכז'ר להופיע בבית הדין ולמסור את כל המידע שברשותו בפרשה, אך פירון נ אלה בחוראותו של גורן, וסירב להופיע. הרוב ויינמן גם ניסה בכל כוחו להציג למסמכים ולעדויות מפולין, אך מרכיב היחסים הרצועה שהייתה באומם ימים בין הגוש

<p style="text-align: center;">ESTATE OF JOSEPH T. BROWN August 1976 Estate Settled KANE COUNTY PROBATE COURT At Rockford, Illinois</p> <p style="text-align: right;">Probate No. 222-1976 Plaintiff No. 222-1976 Defendant No. 222-1976</p> <p style="text-align: center;">1 September 1978</p>	<p style="text-align: center;">JOSEPH T. BROWN 1976-1978 1978-1979 1979-1980</p>
<p>His Excellency Mr. Kazimierz Rabel Minister of Religious Affairs Warsaw, Poland</p>	
<p>Dear Sir:</p> <p>I represent Mr. Abraham Borckowski, who was born in Lwow, Poland, in legal proceedings to determine his personal status. For this purpose, I am in need of documents pertaining to him. These documents are to be found either in Lwow, or in Warsaw. All my attempts to obtain these documents through agents or messengers have been fruitless. Since Mr. Borckowski suffers greatly from inability to clarify his personal status owing to lack of documentation, I would be most grateful to the Minister if he would recommend that his Government grant me an entry visa to Poland, in order to obtain the necessary documents.</p>	
<p style="margin-right: 10px;">Sincerely yours,</p> 	
<p> To: 323 Mrs. Kazimierz Rabel Minister of Religious Affairs Warsaw Poland </p>	
<p style="text-align: right;">Svi Vainman, Lawyer</p>	

מצא את הבדלים

המסקנה מכל המסמיכים ברורה ווועקת מלאיה: בחירה "קפדנית" של העדים, פסילת הבלתי נוחים וקבלת אלה ה"עולם בקנה אחד" עם התוצאה המזומנת מראש ומין סלקטיבי של העובדות - הכל למען המטרה, המkräשת את האמצעים. ושאללה גנטסת ואניגנית שאל הרבה ונימנו

הסנה - ועל מה וכnger מי ניטהה המערה. מכתבים אין ספרו, עתרות לבג"ץ, סערות תקשורתית חזרות ונישנות, ועוד כהנה פעולות שהצמידו את גורן כל העת לפינה, ומנוו' ממנה חופש פעולה כדי להמשיך במעשים המופקרים שלו.

כך בכל הקשור למינוי דיןדים חדשים, כאשר גורן פעל בכל כוחו כדי למנוע אפשרות בחירותם של תלמידי חכמים למשרות של דינוט. בענין זה ניצל גורן את סמכותו תוך שהוא משף פעולה עם שר הדתות דאו, כדי למנוע את כניסה הוועדה לבחירות דיןדים. את המהלך הזה נקט גורן לאחר שהגיע למסקנה, כי הרכב ועדת המנויים אינה עומדת לציגו, ולא תמנה דיןדים כראינו אשר יילכו בחלם שהוא סלל, של מתן היתרים מפוקקים העומדים בסתרה להלכה, אלא אך ורק דיןדים חשובים ותלמידי חכמים.

במשך השנה תמיימה משך גורן את הנושא, עד שהרב יגמן נכנס לתחמונה, וגם הפעם בהគונת מ"ן שליט"א, וזהת לאחר שב חכמת הדרין | השוניים חסרו למעלה מ-10 דיןדים להשלמת הרכבים. באותו תקופה, אף יום גורן יחד עם שר הדתות שינויי חקיקה ובדרך זו לקבוע את נציג הדיינים לועדה לבחירות דיןדים, וכן קיווה, יעלה זומו בידו לבחור דיןדים כרוחה, הגשת העתירה לבג"ץ ע"י הרב יגמן, סיכלה את תוכניותיו של גורן, אשר בצו בג"ץ נאלץ לכטנס את הועודה בהרכבה הקיימ, ומומלציו של גורן לא נבחרו כדיןדים.

גורן נאלץ לעבר מסכת של מבוכות ואי נעימות בגין מאבקים אלו. כך היה כאשר נאלץ להקריא בפני מועצת הרה"ר את מכתבו של הרב יגמן. גורן לא עשה זאת מרצונו. גם בمراجعة זה חרב הבג"ץ היה מונף עלייו, ובועל-כרכחו נאלץ להכרתי באופן פומבי "רוצה אני". גם בשליחי הקדנציה הראשונה של גורן, המשיך הרב יגמן במאבקיו נגד גורן, והפעם ניסחה למנוע ממנה להמשיך ולכחן כנשיא ביה"ד הרבני הנדרול.

הרוב יגמן מספר, כי היה זה, לאחר ש מבחינה חוקית, פג תוקפו של כהונת גורן ברה"ת. בתורתו שר הדתות, ניתנה ארכה של 9 חודשים להמשיך כהונת הרה"ר. כאשר הסתיימה תקופה זו והחלו ההכנות לקיום לבחירות לרה"ר החبور, כי לנורן אין סיכוי להיבחר שוב על-ידי הגוף הבוחר שהוקם, הורזה המפדרל והביאה לחיקת חוק לפיו בוטלו כך ההליכים שנעשו לעזרך הבהירות, והוארכה תקופה כהונתו של גורן.

לאחר שפגה גם ההארכה השנייה, הגיע הרב יגמן עתירה לבג"ץ וטען, כי במצב עניינים זה לא יכול גורן לכהן כרין ביה"ר הרבני הגדול, ולמעשה אין הוא משמש יותר כנשיא ביה"ר, ולמרות זאת, הוא ממשיך בתפקידו. השופט אחרון ברק הוציא צע"ת וגם קבע מועד דוחף, שבוטל לאחר מכן, לדין נסיף בבקשתו לצו ביןיהם. לא נלאה את הקוראים במאבקים הרבים מספור שנייה הרב יגמן נגד גורן, מה שהתריד אותו כל העת ואילך אותו לעסוק תמידין בסירין בפעולות התגוננות נגד עצדיו של הרב יגמן.

(המשך בשבוע הבא)

בראיון עיתונאי לרפאל בשן אמר הרב לוrence, כי באותה שבת העלו אותו בהפגניות לכולל המזרח בבית הכנסת וכייבו אותו בעלייה לתורה. בבדיחות הדעת הוסיף ואמר לעיתונאי, שכנראה יצאה הוראה דחופה משלכתו הרה"ר "להוציא מיד הודעת גינוי", ומישחו שם החליפו ב"nidio". בעיתון "המודיע" התפרסם גלי"ז דעת מגהולי הדור שאין כל תוקף לגינוי ול"nidio"

אלה הדרין 1234567
אלה הדרין 1234567

הסובייטי לישראל, מנעה כל אפשרות לבצע את הרבר. בדרך אגב נציין, שוגם בעבר מספר שנים, לאחר שהופשו כמעט היחסים בין מורה למערב, והיחסים בין ישראל לגוש הקומוניסטי השתפרו מעט, ניסה הרב יגמן שוב לקל מלשנות הפלוני את המסתכים הרולוונטיים בפרשה, אך גם אז גענה בסירוב מוחלט. לא ברור, אומר הרב יגמן, האם יד מכוונת של מישחו היה בכך, ובשורה התהונגה הובאו כל המסמכים והעדויות בפני בית הדין הרבני בפתח-תיקו, אשר קיים דיןדים ובאים כדי לבורר באופן יסודי את יהודתו של אברהם בורקובסקי.

שנה לאחר שפרשת הממוראים פרצה לסדר היום הציבורי בישראל, ניתן פסק דין בשאלת יהודתו של בורקובסקי. פסק הדין ניתן ביה"ד כסלו תשל"ד ושלושת הדיינים הaganim: רבי שלמה קרלין, רבי מיכל זולטי ורבי נחום דב קרייסמן כתבו כך: "המבקש הגיש בקשה לאשר את יהודתו שהוא גור שהtagiyir בדין עוד בחוץ לאארן מפלני עשרות שנים. כמו כן ביקש בדין רשותם של שלב יחיד עם זאת שביה"ד יפסוק שניישואו עם אשתו השנייה הנוכחית שנערכו ברכבת הראשתית בתל-אביב הם ברותק".

"על סמך העדים שהודיעו בפניו והעדויות והחוור שบทיקים מכתמי הרין האוריינט בתל-אביב ובפתח תקווה שהיו לפניו, ביה"ד פוסק: א. מאשרים את יהודתו של המבקש אברהם בורקובסקי אחר שהtagiyir בשעתו בחו"ן לארץ. והוא הוא כיהודי לכל דבר לרבות לנישואין עם בת ישראל. ב. היה שתיק הנישואין מהרבנות הראשתית בתל-אביב של המבקש עם אשתו השנייה הנוכחית לא הוכא לפניו, לכן אחרי שימצא הוכחות על נשואין עם אשתו הניל ביה"ד יאשר את נשואיו".

הצמד לפינה

בכך תמה לה פרשת שאלת יהודתו של בורקובסקי, אלום המאבק בגורן ובנסיבות החמורים, לא הפסיק לרגע. כאמור, שכאמור פעל בהគונתו של מ"ן שליט"א, לא היסס לפתח במערבה נגד גורן בכל הדרונות שנקרתה ברכמו, כדי שהכל יבין היטב את שורש הכאב ואת גודל